

Волонтер Віталій ЛІСЕЦЬКИЙ: Якщо треба, без вагань візьму до рук автомат

Поки що зброєю є волонтерська допомога тим, хто на передовій...

Питання, котре нині хвилює багатьох краян, особливо тих, чії рідні воюють на Сході, — як надати допомогу солдатам, які перебувають у зоні АТО? Вирушати сьогодні на Донбас із волонтерською місією охочих знайдеться не багато. З Локачинського району мені відома лише одна людина, яка там неодноразово була та на прохання рідних і близьких військовослужбовців передавала «посилки» безпосередньо в руки солдатам або керівництву їхніх частин, — це приватний підприємець із Зубильного Віталій Лісецький. Ризикуючи власним життям, цей чоловік багато разів доправляв на Схід гуманітарні вантажі різного наповнення — від продуктів харчування та засобів особистої гігієни до військової амуніції, перевозив важкопоранених бійців, доводилося йому бувати й за кілька кілометрів від вогневих позицій...

Про те, чому Віталій Лісецький вирішив записатися до числа волонтерів, наша з ним сьогоднішня розмова.

— **Віталію, що спонукало вас стати волонтером?**

— Свідома людина, яка є патріотом своєї держави, не може стояти осторонь тих подій, що нині відбуваються на Сході. Йде повномасштабна

війна, яку очевидці вважають навіть жорстокішою, ніж в Афганістані. Я — військовозобов'язаний, числюсь у списках потенційних воєнків, і якщо призвуть до національної армії — без вагань візьму до рук автомат, а поки що моєю зброєю є волонтерська допомога тим, хто на передовій.

Усе почалося, напевно, в той момент, коли хлопців із нашого району мобілізували до 51-ї окремої механізованої бригади, серед них є і мої знайомі. Побачивши по телебаченню, в яких жахливих умовах перебувають солдати, відчув якийсь непереборний внутрішній покликання поповнити ряди тисяч добровільних помічників, зробити щось корисне для них.

Разом із товаришем і односельцем Андрієм Гаврилюком почали власним бусом збирати і возити різні товари та продукти харчування для бійців Володимир-Волинської військової частини, згодом почув про рух волонтерів від Спільки воїнів-афганців міста Луцька, невдовзі долучився до нього. За кілька наступних місяців у складі волинської колони волонтерів побував у більшості населених пунктів Донецчини. Найгарячішою точкою для нас виявилось село Оленівка, що за кілька кілометрів від Донецька, там неодноразово були свідками залпового вогню

«Градів». Нині практично кожного тижня прямуємо в Дебальцеве, де на першій лінії оборони міста дислокується територіальний батальйон «Волинь». Також допомагаємо бійцям 128-ї гірсько-піхотної бригади та воякам із Рівненської, Львівської, Закарпатської та інших областей, котрі стоять на блокпостах.

— **Розкажіть про людей, разом із якими виконуєте добровільні місії.**

— Волинські волонтери — це свідомі та самодостатні громадяни різних соціальних прошарків і професій, яким небайдужа доля країни і тих вояків, які стали на її захист. Серед нас багато дрібних та середніх приватних підприємців, нині долучаються і крупні бізнесмени, часто допомагають навіть студенти і пенсіонери.

На жаль, у Локачинському районі нема жодного волонтерського об'єднання, тож моїми друзями і однодумцями стали волонтери з різних міст області, серед них — Валерій Курстак із Нововолинська та Роман Мартинюк із Володимир-Волинського. Приємно, що до нашого волонтерського руху недавно долучився і мій односельчанин Андрій Гаць, чий син воює на Донбасі.

— **Якої допомоги нині найбільше потребують військові та чи завжди вдається її доставити вчасно**

та повною мірою?

— З високих трибун чиновники переконують, що на армію виділяються мільярди. Можливо, воно і так, але постає запитання: куди насправді спрямовуються ці кошти? За великим рахунком українські військові виживають саме завдяки волонтерам. Ми доставляємо все — від найелементарніших засобів гігієни й одягу до вартісного обладнання та спецзасобів. Сьогодні в основному намагаємося забезпечити їх спальниками, теплим одягом, буржуйками. Не завжди є можливість вчасно доправити гуманітарні вантажі до пунктів призначення, інколи доводиться вичікувати момент, коли закіняться активні воєнні дії.

Зараз більшість мобілізованих із усієї Волині забезпечена бронежилетами, проте вояки ще потребують тепловізорів та приладів нічного бачення. Кошти на їх придбання активісти продовжують збирати, докуповують ще й «броники». Щоправда, із цим тепер проблемно. Єдиний завод, що виготовляє броню, «Темп 3000», нині працює лише на держзамовлення.

Наша основна ціль — якомога краще облаштувати побут наших захисників. Перед кожним виїздом на Донецчину прошу жінок із нашого району спекти для військовослужбовців домашні пиріжків. Багато мам, бабусь, дружин із радістю відгукується, а на коробках зі своєю випічкою лишають контактні телефони для зворотного зв'язку. Куштуючи ці пиріжки, солдати набирають невідомий номер мобільного та, кризь сльози, дякують волонтеркам, жінки в цей момент теж плачуть.

Важливою для кожного мобілізованого є і адресна допомога від близьких, друзів, від своєї громади.

Мені доводилося доставляти хлопцям гуманітарні посилки з Конопківської, Бубнівської, Козлівської, Маньківської, Озютівської, Затурської та Зубильненської сільських рад. До речі, за кошти, які зібрали Затурська школа-інтернат та місцева загальноосвітня школа, було придбано тепловізор і доправлено його бійцям у Дебальцеве. Окремі дошкільні заклади району передавали нашим солдатам теплі в'язані шкарпетки та рукавиці.

— **Ідучи в область, де точаться бойові дії, за власне життя боїтеся? Як до вас ставиться місцеве населення?**

— Прямуючи у пекло Донбасу, волонтери розуміють, чим це для них загрожує. Аби не потрапити у якусь засідку чи пастку, часто змінюємо маршрути пересування. Бог нас береже, бо бували ситуації, коли за кілька хвилин до приїзду волонтерської колони у військовий табір там розривалися снаряди від «Градів» та «Ураганів».

Що ж до відносин із місцевим населенням, то вони нейтральні. Розмови з тамтешніми людьми намагаємося зводити до мінімуму, адже ставлення до західняків у них буває різне, інколи — досить вороже. Інформацію про вантаж, який перевозимо, теж тримаємо в секреті.

Хотілося б, щоб наші земляки масово долучалися до волонтерського руху, необхідно спільно створити в районі волонтерський штаб, щоб була можливість збирати гуманітарну допомогу в єдине місце. Повірте, перемоги зовнішнього агресора можна тільки об'єднавши зусилля.

— **Дякую за цікаву розмову, нехай вас і тисячі інших волонтерів завжди обминають ворожі кулі.**

Павло КОСТЮЧКО

Депутати вимагають притягнути до відповідальності головного лікаря екстреної допомоги

«Профільна комісія рекомендує притягнути до дисциплінарної відповідальності головного лікаря Волинського обласного центру екстреної медичної допомоги і медицини катастроф», — таку рекомендацію голові обласної ради Валентині Вітру дала постійна комісія з питань соціального захисту населення, охорони здоров'я людини, материнства та дитинства.

Головною причиною, що спонукає депутатів вимагати дисциплінарного стягнення для головного лікаря Центру Олега Куца, є невиконання рішення облради, в якому йдеться про перевезення машинами швидкої допомоги ургентних спеціалістів ЦРЛ, міських лікарень і ТМО.

Попередньо Олег Куц заявляв про те, що перевезення ургентних спеціалістів не передбачене законодавством України про екстрену медичну допомогу і регламентоване лише згаданим рішенням обласної ради. Він вважає, що депутати мали б розробити порядок такого перевезення, а також зразок типового договору між обласним центром екстреної медичної до-

помоги та медицини катастроф із медичними закладами вторинного рівня, у якому були б чітко описані права й обов'язки сторін. Разом із тим Олег Куц повідомив, що цьогоріч Центр перевозив ургентних спеціалістів понад 12 тисяч разів. Депутати ж вважають таку роботу недостатньою.

Комісія одногослодно підтримала рішення про списання з балансу КЗ «Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф» електрокардіографів «Юкард-100» і ЕКР «Bioset-3500-23».

З-поміж інших питань депутати розглянули й кадрові. Зокрема, рекомендовано голові облради вирішити питання звільнення Марії Товкач із посади директора Руденського психоневрологічного інтернату. Підстава — заява Марії Товкач у зв'язку зі станом здоров'я та завершенням терміну дії контракту.

Іншим рішенням комісія рекомендувала призначити на посаду генерального директора обласного територіального медичного протитуберкульозного об'єднання доктора медичних наук Юрія Валецького й укласти

контракт із ним на п'ять років.

Депутати рекомендували до розгляду на сесії облради проект «Про внесення змін до Територіальної програми зайнятості населення Волинської області на період до 2017 року, затвердженої рішенням обласної ради від 5 квітня 2013 року № 18/5».

Комісія також заслухала звернення ГО «Інсулін» щодо забезпечення прав дітей, хворих на цукровий діабет. Депутати взяли інформацію до відома та рекомендували управлінню охорони здоров'я ОДА знайти механізм вирішення проблем, про які йдеться у зверненні, при формуванні бюджетного запиту на 2015 рік.

Перевірте правильність оформлення переплати!

На абонементі повинен бути проставлений відбиток касового апарата. При оформленні переплати (перерахування) без касового апарата на абонементі проставляється відбиток календарного штемпеля відділення зв'язку. У цьому випадку переплатнику вилітає абонемент з квитанцією про оплату вартості переплати (перерахування).

Переплатник із сплачених ним коштів за переплату доручає Розповсюдженню сплатити Видавцю суму в розмірі вилітаної вартості переплатного видання на умовах і в строки, визначені Розповсюдженцем.

/Ліппис переплатника (фізичної особи або керівника юридичної установи, завіреним печаткою)/

ТОВ «Імпрес»